

תנועת הצופים העבריים בישראל (ע"ר)

נקודת מבט:

נאום התמיכה של ביידן בישראל

מלחמת 'חרבות ברזל'

שאלה מרכזית: מה המשמעויות של נאום ביידן מנקודת מבט אישית, מדינית וחברתית?

מסר: יצירת פלטפורמה לשיח פתוח ורב ממדי אודות תחושות, מחשבות, תהיות ושאלות שעולות בעקבות נאומו של נשיא ארה"ב.

מתודה 1- השראה

נאמר: ביום שלישי 10.10.2023 נשיא ארצות הברית, ג'ו ביידן, נשא נאום תמיכה בישראל נוכח הזוועות שביצע ארגון הטרור חמאס באזרחי המדינה כאשר פתח במלחמת 'חרבות ברזל' בבוקר ה-7 באוקטובר.

נצפה יחד ב**נאומו של ביידן**. ניתן גם לקרוא יחד את הנאום או חלקים ממנו (מצ"ב נספח 1).

מתודה 2- דיון בשאלה

מה דעתכם על נאומו של ביידן? מה התחושות שהרגשתם? המחשבות הראשוניות שחשבתם עליהם?

אילו חלקים בנאום תפסו את תשומת ליבכם? מדוע?

הערה למדריך ה: במידה ועולה לשיח החלק בנאום על סיפורה של גולדה ניתן לציין כי הארכיונים מעידים שזהו סיפור אותו ביידן הרבה לשתף לאורך שנות הקריירה הפוליטית שלו מאז 1973 ועד היום. כמו כן, ניתן להקריין את **הסרטון הבא** המאגד את הקטעים הארכיוניים המדוברים.

מדוע לדעתכם ביידן בחר לשתף בסיפור זה בכמה וכמה נאומים לאורך הקריירה? מה המשמעות של כך בענייכם?

מה משמעות הנאום של ביידן כפי שאתם תופסים ואתה?

ביידן אמר 'אין זה עניין מפלגתי או פוליטי. זה נוגע לביטחון של עולמנו' - מה הדברים שמעניקים

לכם תחושת ביטחון בימים אלו (ברמה האישית, המדינית, הקבוצתית)?

תנועת הצופים העבריים בישראל (ע"ר)

נספח 1:

אחר הצהריים טובים.

אתם יודעים, יש רגעים בחיינו - ואני מתכוון לזה פשוטו כמשמעו - כשהרוע הטהור, הגולמי מוטל, משוחרר מכל רסן, אל העולם. העם בישראל עבר רגע אחד כזה בסוף השבוע האחרון. ידיו נוטפות הדם של ארגון הטרור חמאס - ארגון שמטרת קיומו המוצהרת היא להרוג יהודים. ראש הטופס זה היה מעשה של רשע מוחלט. יותר מאלף אזרחים נטבחו בישראל - לא סתם נהרגו, נטבחו. בהם, לפחות 14 אזרחים אמריקאים נהרגו. הורים נקצרו כשהם מנסים להגן על ילדיהם בגופם. יש דיווחים הופכי קרביים על רצח תינוקות. משפחות שלמות נקטלו. צעירים נשחטו בזמן שהשתתפו בפסטיבל מוזיקה למען שלום - למען שלום. נשים נאנסו, הותקפו, הוצגו כגביעי ניצחון. משפחות הסתירו את פחדן שעות על גבי שעות, מתאמצות נואשות לדאוג שילדיהן ישמרו על השקט כדי שלא למשוך תשומת לב. ואלפי פצועים, חיים אך נושאים עמם את חורי הכדורים ופצעי הרסיסים והזיכרון של מה שעבר עליהם. כולכם יודעים שאלה טראומות שלעולם אינן נמחות. עדיין יש משפחות רבות כל כך המחכות נואשות לשמוע מה עלה בגורל אהוביהן, אינן יודעות אם הם חיים, או מתים או נלקחו בני ערובה. פעוטות בזרועות אמותיהם, סבים וסבתות בכיסאות גלגלים, ניצולי שואה שנחטפו ומוחזקים כבני ערובה — בני ערובה שהחמאס מאיים כעת להוציא להורג תוך הפרה של כל קוד של מוסר אנושי. זה מתועב.

האכזריות של חמאס - הצימאון הזה לדם - מזכירים את מעשי הטבח הנוראיים ביותר של דאעש. זה טרור. אך למרבה העצב, לעם היהודי, אין זה חדש. ההתקפה הזאת מעלה אל פני השטח זיכרונות כואבים ואת הצלקות שהותירו אלף שנות אנטישמיות ורצח עם של העם היהודי. לפיכך, ברגע זה עלינו להיות ברורים כשמש: אנחנו עומדים לצד ישראל. אנחנו עומדים לצד ישראל. ואנחנו נוודא שלישראל יש את שדרוש לה כדי לדאוג לאזרחיה, כדי להגן על עצמה, וכדי להגיב למתקפה הזאת. אין שום הצדקה לטרור. אין שום תירוץ.

חמאס אינו תומך בזכותו של העם הפלסטיני לכבוד ולהגדרה עצמית. הארגון הכריז שמטרתו היא חיסולה של מדינת ישראל ורצח העם היהודי. הם משתמשים באזרחים פלסטינים כמגן אנושי. חמאס אינו מציע דבר פרט לטרור ולשפיכות דמים, בלא התחשבות באלה שמשלמים את המחיר. אובדן החיים של חפים משפע שובר את הלב. כמו כל אומה בעולם, לישראל יש הזכות להגיב - אכן יש לה חובה להגיב - להתקפות המרושעות הללו.

סיימתי זה עתה שיחת טלפון- השלישית במספר- עם ראש הממשלה בנימין נתניהו. ואמרתיו לו שאילו עבר על ארצות הברית מה שעובר על ישראל, תגובתנו היתה אז מהירה, החלטית ומוחצת. דנו גם בכך שדמוקרטיה כמו ישראל וארצות הברית הן חזקות יותר ובטוחות יותר כשאנחנו פועלים על פי שלטון החוק. הטרוריסטים פוגעים בכוונת מכוון באזרחים; הם הורגים אותם. אנחנו דוגלים בדיני המלחמה - בדין המלחמה. יש לכך חשיבות. יש הבדל. אמריקאים ברחבי המדינה מתפללים היום למען כל המשפחות שנקרעו. רבים מאיתנו מכירים את התחושה הזאת. אובדן משפחה פוער לך חור שחור בחזה, אתה מרגיש שאתה נשאב פנימה. הזעם, הכאב, תחושת חוסר התקווה.

תנועת הצופים העבריים בישראל (ע"ר)

לזה מתכוונים כשמדברים על "טרגדיה אנושית" - זוועה בסדר גודל מחריד. אבל אנחנו נמשיך להיות מאוחדים, נמשיך לתמוך בעם בישראל הסובל מאובדן שאין לתארו במילים, ונמשיך להתנגד לשנאה ולאלימות של הטרור. הצוות שלי שומר על קשר מתמיד עם שותפינו הישראלים, עם שותפינו ברחבי האזור ובעולם החל מהרגע שבו התחיל המשבר הזה. אנחנו מגבירים את מאמצי הסיוע הצבאי, כולל אספקת תחמושת ואמצעי יירוט, כדי לחדש את המלאי של כיפת ברזל. נוודא שבישראל לא יהיה מחסור בכלים הקריטיים האלה להגנה על עריה ואזרחיה. הממשל שלי עובד בצמוד לקונגרס בזמן המשבר הזה. וכשהקונגרס יתכנס מחדש נבקש ממנו לנקוט פעולה דחופה למימון צורכי הביטחון הלאומי של שותפינו החיוניים.

אין זה עניין מפלגתי או פוליטי. זה נוגע לביטחון של עולמנו, הביטחון של ארצות הברית של אמריקה. אנחנו יודעים כעת שאזרחים אמריקאים נמנים עם בני הערובה שבידי חמאס. הוריתי לצוות שלי לחלוק מודיעין ולשגר מומחים נוספים מכל אגפי ממשלת ארצות הברית, כדי להתייעץ ולייעץ לעמיתיהם הישראלים במאמצים להחזרת בני הערובה, מפני שבתפקידי כנשיא, בראש סדר העדיפויות שלי עומד ביטחונם של האמריקאים המוחזקים כבני ערובה ברחבי העולם. ארצות הברית גם תגברה את כוחותיה הצבאיים באזור לחיזוק ההרתעה שלנו. משרד ההגנה העביר את נושאת המטוסים ג'רלד פורד למזרח הים התיכון, וחיזק את נוכחותם של מטוסי הקרב שלנו. ואנחנו מוכנים לקרב (לאזור) כלים נוספים ככל שידרש.

אחזור ואומר - לכל מדינה, לכל ארגון, לכל אלה שחושבים לנצל את המצב, יש לי דבר אחד לומר: אל לכם! אל לכם! הלבבות שלנו אולי שבורים, אבל ההחלטיות שלנו ברורה. אתמול גם שוחחתי עם המנהיגים של צרפת, גרמניה, איטליה ובריטניה, כדי לדון בהתפתחויות האחרונות עם בעלות בריתנו באירופה, ולשם תיאום התגובה המאוחדת שלנו. זאת, לצד ימים של קשר רצוף ויציב עם שותפים ברחבי האזור. אנחנו גם נוקטים צעדים בבית. בערים ברחבי ארצות הברית של אמריקה המשטרה הגבירה את האבטחה סביב מרכזי חיים יהודיים. המשרד לביטחון המולדת והבולשת הפדרלית עובדים בצמוד לרשויות אכיפת החוק המקומיות והמדינתיות ועם שותפים בקהילה היהודית, כדי לזהות ולקעקע כל איום מבית שעלול לצוץ בקשר להתקפות המזוויעות הללו. זה רגע שבו על ארצות הברית לגלות לכידות, לכאוב עם המתאבלים. הבה נהיה ברורים לגמרי: אין מקום לשנאה בארה"ב - לא נגד יהודים, לא נגד מוסלמים, לא נגד אף אחד. אנחנו דוחים - אנחנו דוחים - אנחנו דוחים טרור. אנחנו מגנים את הרוע חסר ההבחנה, בדיוק כפי שעשינו תמיד. זה מה שארצות הברית מייצגת.

אתם יודעים, לפני יותר מחמישים שנה - חשבתי על זה הבוקר, כשדיברתי עם שר החוץ ועם סגנית הנשיא בלשכתי - לפני יותר מחמישים שנה, כשהייתי סנאטור צעיר, ביקרתי בישראל בפעם הראשונה כסנאטור שזה עתה נבחר. וערכתי מסע ארוך מאוד - ופגישה עם גולדה מאיר בלשכתה בדיוק לפני מלחמת יום כיפור. ואני מניח שהיא ראתה את החרדה על פניי כשתיארה מה עומד לפנייה - מה עומד לפנייהם. יצאנו החוצה אל המסדרון שמחוץ ללשכתה כדי להצטלם קצת. היא הסתכלה עליי... ופתאום אמרה: "תרצה תמונה?" וכך קמתי וליוויתי אותה החוצה. עמדנו שם

תנועת הצופים העבריים בישראל (ע"ר)

בשקט, מביטים באנשי העיתונות. היא הבחינה, אני מנחש, שהייתי מוטרד. היא רכנה, ולחשה לי ואמרה: "אל תדאג, סנאטור ביידן. כאן בישראל יש לנו נשק סודי" - אני נשבע שזה מה שאמרה - "אין לנו מקום אחר, אין לנו לאן ללכת."

במשך שבעים וחמש שנים ישראל עומדת כערבה האולטימטיבית לביטחון העם היהודי ברחבי העולם, כדי שזוועות העבר אף פעם לא יתרחשו שוב. ושלא יהיה כל ספק: ארצות הברית תומכת בישראל. אנחנו נוודא שמדינת ישראל היהודית והדמוקרטית תוכל להגן על עצמה היום, ומחר, כפי שתמיד עשינו. זה פשוט עד כדי כך. הזוועות האלה מעוררות שאט נפש. אנחנו עומדים לצד ישראל. שלא יהיה כל ספק. תודה.